

духа со свое-то духане, разносятъ на всѣхъ плодотворны-тъ сѣмена. Така и първо-то гоненіе, въздигнѣто противу Апостолы-тъ, распространило сѣмена-та на вѣрж-тъ Христовѣхъ.

Наскоро подиръ праздника на Пятдесятницѣ-тъ, Апостолы-тъ Петръ и Іоаннъ отишли наедно въ храма да ся помолятъ. Прѣдъ главныя входъ, който ся наричалъ *красны врата*, сѣдѣлъ единъ хромъ просякъ. Тойзи несчастный человекъ ималъ около четиридесетъ години отъ рожденіе и былъ извѣстенъ въ Іерусалимъ; всички знали, че той отъ само-то си рожденіе не можалъ да ходи. Той, като видѣлъ, че влизать Апостолы-тъ въ църквѣ, попросилъ отъ нихъ милостынь. Но Св. Петръ му казалъ: „сребро и злато нѣма у мене, но чтото имамъ, това ти давамъ: во имя-то на Іисуса Христа встани и ходи!“ Апостола-тъ былъ толкъсь увѣренъ въ силж-тъ на думы-тъ си, чтото подалъ ржж хромому, за да му помогне да встане. Въ сжщж-тъ минутѣ хромия-тъ ся исцѣлилъ; той вскокижъ отъ мѣсто-то си и влѣзълъ въ църквѣ-тъ наедно съ Апостолы-тъ, хвалящи и славящи Бога. Всички, кои были въ църквѣ-тъ, обиколили Апостолы-тъ и чудили ся на извършенно-то чудо. Но Св. Петръ, понеже не желалъ да слуша похвалы, казалъ, че той съ собственны-тъ си силы не може да свърши никакво чудо. — Истинный Христіанинъ никога не ще относи на собственж-тъ си мудрость и силж онова, что е направила чрѣзъ него сила-та и прѣмудрость-та Божія. Петръ говорилъ на народа, че тогова хромага не той исцѣлилъ, а имя-то на Іисуса Христа, Когото Богъ воскресилъ изъ мъртвы-тъ.

Священники-тъ, които ся намѣрили въ храма и чули, че Апостолы-тъ исцѣляватъ во имя-то на Іисуса Христа и распространяватъ Негово-то ученіе, заповѣдали да ги вземать подъ стражѣ и, като прѣстѣпници, да ги затворять въ темницѣ, гдѣ ги и оставили до утрѣшния день. Но при